

- 2) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 2 artiklan b alakohtaa tulkittava siten, että henkilön, joka on tehnyt elinkeinonharjoittajan kanssa sopimuksen, jolla on kahtalainen tarkoitus, eli kun sopimus on tehty osin tällaisen luonnollisen henkilön kaupalliseen, taloudelliseen ja ammatilliseen toimintaan liittyvistä syistä ja osin syistä, jotka eivät liity tällaiseen toimintaan, ja kun tämän luonnollisen henkilön kaupallinen, taloudellinen ja ammatillinen tarkoitus ei ole sopimuksen yleisessä asiayhteydessä määräävä seikka, voidaan katsoa olevan kyseisessä säännöksessä tarkoitettu "kuluttaja"?
- 3) Mikäli vastaus edelliseen kysymykseen on myöntävä, mitkä ovat ne keskeiset arviointiperusteet, joita sovelletaan tarkasteltaessa, onko tällaisen luonnollisen henkilön kaupallinen, taloudellinen ja ammatillinen tarkoitus määräävä seikka sopimuksen yleisessä asiayhteydessä?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 22.7.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-816/17 ja T-318/18, Luxemburg ja Amazon v. komissio, 12.5.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-457/21 P)

(2021/C 452/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti ja ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P.-J. Loewenthal ja F. Tomat)

Muut osapuolet: Luxemburgin suurherttuakunta, Amazon.com, Inc. ja Amazon EU Sàrl, Irlanti

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-816/17 ja T-318/18, Luxemburg ym. v. komissio, 12.5.2021 antaman tuomion
- hylkää asiassa T-816/17 esitetyn ensimmäisen kanneperusteen ja asiassa T-318/18 esitetyn toisen, neljännen, viidennen ja kahdeksannen kanneperusteen
- palauttaa asian unionin yleiselle tuomioistuimelle niiden kanneperusteiden arvioimista varten, joita ei ole vielä arvioitu
- vaihtoehtoisesti käyttää Euroopan unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettua oikeuttaan ratkaista asia lopullisesti, ja
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin siinä tapauksessa, että asia palautetaan unionin yleiselle tuomioistuimelle, tai velvoittaa Luxemburgin, Amazon EU S.à.r.l:n ja Amazon.com, Inc:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut siinä tapauksessa, että se ratkaisee itse asian lopullisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää kaksi valituksenalaiseen tuomioon kohdistuvaa valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: kun unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi päätöksen (¹) ensisijaisen toteamuksen edun olemassaolosta, se sovelsi virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, laiminlöi perusteluvollisuutensa, rikkoi menettelysääntöjä ja otti päätöksen huomioon vääristyneessä muodossa. Valitusperuste jakautuu kahteen osaan:

- Ensimmäinen osa: Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 162–251 kohdassa virheellisesti päätöksessä Amazon Europe Technologies SCS:stä (jäljempänä LuxSCS) tehdyn toiminta-analyysin ja LuxSCS:n valinnan testattavaksi osapuoleksi sillä perusteella, että LuxSCS oli aineettoman omaisuuden laillisen omistusoikeuden haltija, saattoi ne Amazon EU S.à.r.l:n (jäljempänä LuxOpCo) käyttöön ja osallistui taloudellisesti niiden kehittelyyn. Näin se valittajan mukaan tulkitsi ja sovelsi markkinaehtoperiaatetta virheellisesti, mikä merkitsee SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomista etua koskevan edellytyksen osalta, sekä laiminlöi perustelujen ristiriitaisuuden ja riittämättömyyden vuoksi perusteluvollisuutensa. Unionin yleinen tuomioistuin myös esitti virheellisesti omasta aloitteestaan perusteluja sille, että päätöksessä tehty LuxSCS:n valinta testattavaksi osapuoleksi sillä perusteella, ettei LuxSCS:ään rinnastuvia itsenäisiä yhtiöitä, joihin olisi voitu soveltaa liiketoimintanettomarginaalimenetelmää, ollut. Näin unionin yleinen tuomioistuin ylitti valittajan mukaan tuomioistuinvalvonnan rajat, mikä merkitsee menettelyvirhettä ja loukkaa komission puolustautumisoikeuksia, ja otti päätöksen huomioon vääristyneessä muodossa.
- Toinen osa: Unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 257–295 kohdassa virheen hylkäämällä päätöksessä esitetyn laskelman LuxOpCo:n LuxSCS:lle maksamasta markkinaehtoisesta rojaltilta sillä perusteella, että LuxSCS:lla olisi testattavana osapuolena pitänyt olla oikeus lisenssisopimuksen nojalla käyttöön annetun aineettoman omaisuuden markkina-arvoon ja että LuxSCS ei tarjonnut lisäarvoltaan vähäisiä palveluja. Näin unionin yleinen tuomioistuin valittajan mukaan tulkitsi ja sovelsi virheellisesti markkinaehtoperiaatetta, rikkoi menettelysääntöjä, otti päätöksen huomioon vääristyneessä muodossa ja laiminlöi perusteluvollisuutensa.

Toinen valitusperuste: kun unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi päätöksen ensisijaisen vaihtoehdoisen toteamuksen edun olemassaolosta, se teki edun toteamiseen liittyvää näyttövaatimusta koskevan virheen, sovelsi virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, laiminlöi perusteluvollisuutensa ja rikkoi menettelysääntöjä. Valitusperuste jakautuu kolmeen osaan:

- Ensimmäinen osa: Vaikka unionin yleinen tuomioistuin piti valituksenalaisen tuomion 310 ja 513 kohdassa edun olemassaoloon sovellettua näyttövaatimusta asianmukaisena, se tosiasiallisesti sovelsi erilaista, tiukempaa näyttövaatimusta hylätessään sen 503–538 kohdassa päätöksessä tehdyn ensimmäisen etua koskevista toissijaisista toteamuksista. Näin unionin yleinen tuomioistuin teki edun toteamiseen sovellettavaa näyttövaatimusta koskevan virheen ja laiminlöi perustelujen ristiriitaisuuden vuoksi perusteluvollisuutensa.
- Toinen osa: Unionin yleinen tuomioistuin mainitsi valituksenalaisen tuomion 314–442 kohdassa virheellisesti Amazon-konsernin Yhdysvaltain yksiköiden suorittamat toiminnot tukena toteamukselleen siitä, että komissio oli liioitellut LuxOpCo:n lisenssisopimusten kohteena olevan aineettoman omaisuuden osalta suorittamien toimintojen monitahoisuutta. Se ei myöskään perustellut sitä, miksi se ei pitänyt LuxOpCo:n Amazonin brändiin ja Amazonin Euroopan vähittäismyynti- ja palveluliiketoimintaan liittyviä toimintoja ainutlaatuisina. Näin unionin yleinen tuomioistuin valittajan mukaan tulkitsi ja sovelsi virheellisesti markkinaehtoperiaatetta, mikä merkitsee SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomista edun olemassaoloa koskevan edellytyksen osalta, ja laiminlöi perustelujen riittämättömyyden vuoksi perusteluvollisuutensa.
- Kolmas osa: Unionin yleinen tuomioistuin tukeutui valituksenalaisen tuomion 499–537 kohdassa virheellisesti omasta aloitteestaan perusteluihin hylätäkseen päätöksessä tehdyn edun olemassaoloa koskevan ensimmäisen toissijaisen toteamuksen sillä perusteella, että komission tukeutuminen voitonjakamismenetelmään yhdessä kontribuutioanalyysin kanssa ei osoittanut, että verotusasiassa annettu ennakkoratkaisu olisi välttämättä johtanut edun saamiseen. Näin unionin yleinen tuomioistuin ylitti tuomioistuinvalvontansa rajat, mikä merkitsee menettelysääntöjen rikkomista ja komission puolustautumisoikeuksien loukkaamista.

(¹) Valtiontuesta SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN), jonka Luxemburg on myöntänyt Amazonille, 4.10.2017 annettu komission päätös (EU) 2018/859 (EUVL 2018, L 153, s. 1; jäljempänä päätös).